

การพัฒนาการอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนวัดบูรพาพิทยาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1
A Study of Thai Reading of Grade 2 Dyslexia Students of
Watburapapittayaram school in Chanthaburi Education Region 1

นางนงเยาว์ เสนะวงศ์

โรงเรียนวัดบูรพาพิทยาราม อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

E-mail : nongyao_senawong@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุด “การสอนอ่านสะกดคำ” เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาไทย กลุ่มประชากร เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่านที่ไม่มีความพิการซ้อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนวัดบูรพาพิทยาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 จำนวน 6 คน ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คำสำคัญ: เด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน

Abstract

The main objective of this research was to create and study the efficiency of the computer-aided teaching method. A “word reading set” was designed to teach how to read the words that the students have problems and to compare the reading achievement before and after employing computer-aided teaching method to the students who have word reading problems.

The sample consisted of six students with reading problems and had no other defects. They studied in grade two in the second semester of academic year two thousand seven at Watburapapittayaram school located in Chanthaburi Education Region one. These students participated in this teaching method one hour everyday, five days a week for eight weeks.

The one group Pretest-Posttest Design was used in this research. The statistics used in the research were the mean and deviation and probable achievement. The result of the research is that assigned group of the students who have word reading problems have higher ability to read words after the computer-aided teaching method is introduced to manage reading activities and lesson plan.

Keyword: Dyslexia Students

บทนำ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดจุดประสงค์ให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีนิสัยรักการอ่าน ในการที่จะให้เด็กใช้ภาษาไทยได้ดีและมีคุณภาพ จำเป็นต้องเร่งปลูกฝังให้เด็กมีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องทั้งการอ่านและการเขียน และความสำคัญของการเรียนภาษาไทยประการหนึ่ง คือ ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ ด้วย การเรียนภาษาไทยจะประสบความสำเร็จเพียงใด สิ่งสำคัญอันดับแรก คือ เรื่องการอ่านซึ่งจะช่วยให้เด็กเข้าใจและสามารถนำไปสู่การเรียนรู้ได้ในทุกแขนงวิชา หากแต่ในปัจจุบัน พบว่า เด็กมีปัญหาด้านการอ่าน การเขียน กล่าวคือ อ่านไม่คล่อง เขียนไม่ได้ ไม่มีนิสัยรักการอ่าน (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 55) เป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องแก้ไข สาเหตุที่ทำให้เด็กอ่านไม่ออกอาจมีหลายสาเหตุเป็นต้นว่าจากกระบวนการสอนของครู สื่อที่ใช้ในการสอน หรืออาจเกิดจากตัวเด็กที่เรียนรู้ได้ช้า และอีกสาเหตุหนึ่ง คือ เกิดจากเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ซึ่งเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน มีปัญหาในด้านกรัง การคิด การพูดคุยกับผู้อื่น การอ่าน การสะกดคำ แต่ไม่รวมไปถึงเด็กที่มีปัญหาอันเกิดจากความบกพร่องทางการมองเห็น ทางการได้ยิน ทางการเคลื่อนไหว ปัญญาอ่อนและความบกพร่องทางอารมณ์ (ผดุง อารยะวิญญู, 2542, หน้า 115) เด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน เป็นที่รู้จักกันในนามของดิสเล็กเซีย (Dyslexia)

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนวัดบูรพาพิทยาราม ปีการศึกษา 2549 พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ได้ร้อยละ 70.36 ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานภาษาไทยของโรงเรียน และจากการติดตามประเมินผลโครงการอ่านออกเขียนได้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียน ปีการศึกษา 2549 พบว่า นักเรียนจำนวนหนึ่งมีปัญหาในการเรียนโดยเฉพาะเกี่ยวกับการอ่าน อ่านหนังสือไม่ออกไม่สามารถสะกดคำได้ สับสนในเรื่องรูปสระ จำแนกพยัญชนะกับสระไม่ได้ โดยเฉพาะสระที่มีการลดรูป ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการอ่านลดน้อยลง ไม่มีความมั่นใจในการอ่าน ไม่ชอบเรียนภาษาไทย ทำให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตกต่ำและส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ด้วย ผู้วิจัยได้ศึกษาเด็กที่อ่านไม่ออกเหล่านี้ พบว่า เป็นเด็กที่เรียนอ่อนส่วนหนึ่งและเป็นเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านหรือเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านอีกส่วนหนึ่ง จึงได้จัดสอนซ่อมเสริมเด็กกลุ่มนี้โดยใช้สื่อและอุปกรณ์ช่วยสอนเพิ่มเติม ผลการสอนซ่อมเสริม พบว่าเด็กที่เรียนอ่อนสามารถพัฒนาขึ้นได้ แต่เด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านพัฒนาได้ช้ามาก จำเป็นที่จะต้องหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ให้เด็กกลุ่มนี้เป็นพิเศษ

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาสื่อกลุ่มนี้ให้สามารถอ่านและเรียนหนังสือได้ทัดเทียมกับเพื่อนๆ ด้วยการนำเทคโนโลยี บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาช่วยจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุด “การสอนอ่านสะกดคำ” ขึ้นเพื่อพัฒนาการอ่านของเด็ก โดยเนื้อหาการสอนเน้นในเรื่องของการอ่านสะกดคำ ทั้งนี้แนวคิดในการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นบทเรียนสื่อประสม (Multimedia) สามารถนำเสนอได้ทั้งข้อความ ภาพกราฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว วิดิทัศน์และเสียง ผู้เรียนสามารถโต้ตอบกับบทเรียน (Interaction) และทราบผลย้อนกลับได้ทันที (Feedback) นอกจากนี้ยังสามารถฝึกซ้ำได้ตามต้องการ โดยไม่เกิดความเบื่อหน่ายเกิดการเรียนรู้ตามความถนัดความสนใจและความแตกต่างของแต่ละบุคคลได้ (พรเทพ เมืองแมน, 2544, หน้า 18) จะเห็นได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประโยชน์หลากหลาย เป็นนวัตกรรมที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กให้ ผู้วิจัยเห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านได้เป็นอย่างดี จึงได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพร้อมกับแผนจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาไทยประกอบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนขึ้น

วัตถุประสงค์

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุด “การสอนอ่านสะกดคำ” เพื่อพัฒนาการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาไทย

วิธีการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน “ชุดการสอนอ่านสะกดคำ” ซึ่งเนื้อหาของบทเรียนเป็นการสอนอ่านสะกดคำใน 3 หน่วยการเรียนรู้ เริ่มตั้งแต่เรื่องใกล้ตัวเด็กไปไกลตัวเด็ก หน่วยแรกจะเป็นเรื่องตัวเรา หน่วยที่ 2 เรื่องสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา และหน่วยที่ 3 เรื่องโลกภายนอก จัดเป็นหมวดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 12 หมวด คือ หมวดอวัยวะ หมวดอาหาร หมวดผัก หมวดผลไม้ หมวดเครื่องแต่งกาย/เครื่องนอน หมวดเครื่องญาติ หมวดอาชีพ หมวดสิ่งของ หมวดดอกไม้ หมวดสัตว์ หมวดยานพาหนะ และหมวดสถานที่ มีแบบทดสอบท้ายบทสำหรับทุกหมวด ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Consistency) และหาประสิทธิภาพบทเรียนโดยการนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดี และได้นำบทเรียนมาทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ศึกษา ซึ่งใช้การวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยจัดการเรียนการสอนตามแผนจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้นพร้อมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ประชากร คือ เด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน โดยไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนวัดบูรพาพิทยาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 จังหวัดจันทบุรี จำนวน 6 คน คัดกรองโดยใช้แบบคัดกรอง KUS - SI Rating Scales : ADHA/LD/Autism (PDDs) ของคาร์นิอุทซ์ตันกิง, ชาญวิทย์ พรนภค และคณะ (2549, หน้า 1 - 12)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุด “การสอนอ่านสะกดคำ” สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดบูรพาพิทยาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1
2. แผนจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาไทย
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านคำก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest-Posttest) ตามแผนจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาไทย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (C.V.)

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาการอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนวัดบูรพาพิทยาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ผลต่างของคะแนน
1	16	29	13
2	9	24	15
3	6	20	14
4	14	28	14
5	8	24	16
6	12	26	14
รวม	65	151	86
$\bar{X}$	10.83	25.17	14.34
S.D.	3.82	3.25	-0.57
C.V. (%)	36.80	12.91	-23.89

ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เด็กสามารถอ่านคำได้มากขึ้น ผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เพิ่มขึ้นจาก 10.83 เป็น 25.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลดลงจาก 3.82 เหลือ 3.25 ค่าร้อยละสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (C.V.) ลดลงจาก 36.80 เหลือ 12.91

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุด “การสอนอ่านสะกดคำ” สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดบูรพาพิทยาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาไทยโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาแล้ว สามารถพัฒนาการอ่านของเด็กได้ โดยผลสัมฤทธิ์การอ่านคำภาษาไทยหลังเรียนสูงชันกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เพิ่มขึ้นจาก 10.83 เป็น 25.71 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน เป็นการสอนอ่านคำตามแผนจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาไทย โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุด “การสอนอ่านสะกดคำ” สามารถแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านได้ จะเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์การอ่านคำที่สูงชัน พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านที่เรียนตามแผนจัดการเรียนรู้การอ่านคำภาษาไทยโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีผลสัมฤทธิ์การอ่านหลังเรียนสูงชันกว่าก่อนเรียน แสดงได้ว่าเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความสามารถในการอ่านคำได้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจาก

1. ในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุด “การสอนอ่านสะกดคำ” ขั้นตอนการสร้างบทเรียนผ่านกระบวนการอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม โดยผู้วิจัยศึกษาหลักสูตร คู่มือ เนื้อหา และเทคนิคการสร้างจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง การสร้างได้ผ่านการตรวจแก้ไขจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และเป็นไปตามองค์ประกอบการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีประสิทธิภาพ คือ มีองค์ประกอบสำคัญเรียกว่า 4 I Theory (กนก จันทร์ทอง, 2544, หน้า 70 -71) ได้แก่ 1) มีเนื้อหาสาระที่นำมาใช้ในการสร้างบทเรียน (Information) ซึ่งเนื้อหาในการสร้างบทเรียนผ่านการศึกษาวเคราะห์คัดเลือกจากผู้วิจัยที่เข้าใจสภาพปัญหาของเด็กและนำมาใช้อย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็ก 2) บทเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบทเรียน (Interaction) บทเรียนมีเสียงบรรยายในกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กได้ทราบการทำกิจกรรม 3) มีการตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individualization) ในบทเรียนตอบสนองเด็กที่เรียนรู้ได้เร็วกว่าเพื่อนสามารถที่จะศึกษาบทเรียนจบได้ก่อนและเด็กที่เรียนรู้ได้ช้าสามารถเข้ามาศึกษาบทเรียนเมื่อมีเวลาเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา 4) การให้ผลข้อมูลย้อนกลับ (Immediate Feedback/Response) ทำให้เด็กสามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของตนเองได้ทันทีในแต่ละกิจกรรม

2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้สืบเนื่องจากการพัฒนาบทเรียนได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้ว ยังได้ผ่านการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามจุดประสงค์การสร้างและผ่านการทดลองใช้ (Tryout) ผลการประเมินคุณภาพบทเรียนจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$) = 4.39 บทเรียนมีประสิทธิภาพเนื่องจากรูปแบบการนำเสนอบทเรียนซึ่งเป็นส่วนสำคัญ ผู้วิจัยนำเสนอ

เนื้อหาบทเรียนโดยใช้มัลติมีเดียประกอ ไปด้วย ภาพนิ่ง ข้อความ ภาพเคลื่อนไหว และเสียง เนื้อหาของบทเรียน มีจุดมุ่งหมายในการฝึกการอ่านสะกดคำ การสอนมีลำดับขั้นตอนการสอนอ่านโดยเริ่มฝึกการอ่านจากคำง่ายไปคำยาก คือ สอนอ่านคำที่มีตัวพยัญชนะประสมสระ คำที่มีพยัญชนะประสมสระมีตัวสะกด และคำที่มีพยัญชนะประสมสระมีตัวสะกดและมีวรรณยุกต์ และในการสร้างบทเรียนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีคำชี้แจงง่าย ๆ เห็นชัดเจน เด็กสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง มีโอกาสฝึกฝนตามศักยภาพของตนเอง ฝึกบ่อยๆ ในส่วนที่ยังอ่านไม่ได้จนกระทั่งอ่านได้ สอดคล้องกับกฎแห่งการฝึก (law of exercise) ของธอร์นไดค์ (Thorndike) เรื่องการฝึกหัดทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร ส่งผลให้เด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านประสบความสำเร็จ และเป็นไปตามแนวคิดการสอนด้วยสื่อของกาเย่(Gagne) (เนคเทค, 2550) คือ มีการเร้าความสนใจโดยใช้สื่อต่างๆ ในรูปของภาพ เสียง วิดีโอและกราฟิกที่ดึงดูดสายตาความอยากรู้อยากเห็นจะเป็นแรงจูงใจให้สนใจบทเรียน มีการกระตุ้นความจำผู้เรียนโดยการใช้ภาพสร้างความสัมพันธ์ในการโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมมีการอธิบายส่วนประกอบของคำทุกคำที่สอนเป็นตัวอย่างให้ผู้เรียนได้เข้าใจ มีการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะการอ่านพร้อมเฉลยการอ่านที่ถูกต้อง และการอธิบายซ้ำเมื่อไม่เข้าใจ สอดคล้องกับความเห็นของ บุญเกื้อ คอรวาเวช (2543, หน้า 68 - 69) ที่เห็นว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนคือส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามอัธยาศัย มีโอกาสเรียนซ้ำได้หลายครั้งตามต้องการ ผู้เรียนมีโอกาสโต้ตอบกับคอมพิวเตอร์และสามารถควบคุมวิธีการเรียนได้ด้วยตนเอง บทเรียนมีภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว สีสรร และเสียงที่ทำให้เด็กไม่เบื่อหน่ายในเนื้อหาที่เรียน ตัวเด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และความแตกต่างของเด็กไม่มีผลต่อการเรียนรู้ ดังเช่นวิธีการอื่นๆ บทเรียนช่วยให้เด็กสามารถเรียนไปตามขั้นตอนเรียนจากง่ายไปหายากได้

ผลของการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของนักการศึกษาหลายท่านที่ศึกษาโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาพัฒนาผู้เรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สูงขึ้น คือ เขียวลักษณ์ วรรณม่วง (2544, หน้า 46) ได้ศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่าความสามารถในการจำภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหลังเรียนอยู่ในระดับดีและสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน นิตยา เกษามูล (2547, หน้า 53) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาไทย เรื่องการสะกดคำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และอุบลรัตน์ วัฒนวงศ์ (2540) ได้วิจัยเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การใช้ตัวสะกด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนเรียนเช่นกัน นับได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นนวัตกรรมหนึ่งที่จะช่วยจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ผลเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะคือ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้สอน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สามารถนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุด “การสอน

อ่านสะกดคำ” ไปใช้ในการฝึกทักษะการอ่านสะกดคำกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านอื่นๆ ได้

1.2 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุด “การสอนอ่านสะกดคำ” สามารถนำไปใช้ซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนรู้อ่านหรือเรียนที่มีปัญหาทางการเขียนได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนต่อไป ควรจัดทำเรื่องการสอนอ่านคำควบกล้ำ อักษรนำ สระลดรูปเปลี่ยนรูป เพื่อเพิ่มพูนทักษะการอ่านของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ได้มากเพิ่มขึ้น

2.2 การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ควรจัดทำบทเรียนสำหรับเด็กกลุ่มอื่นๆ ด้วย เช่น เด็กบกพร่องทางสติปัญญา เด็กสมาธิสั้น เด็กออทิสติก เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กนก จันทร์ทอง. (2544). “บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.” วารสารวิทยบริการ, 12 (1), หน้า 66 - 75.

คารณี อุทัยรัตนกิจ, ชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ. (2549). แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ ออทิสซึม : KUS - SI Rating Scales : ADHD/LD/Autism (PDDs). กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยการศึกษาเพื่อเด็กที่ต้องการการช่วยเหลือพิเศษ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และสาขาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล.

นิตยา เกษามูล. (2547). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องการสะกดคำของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

เนคเทค. (12 ธันวาคม 2550). ทฤษฎีการเรียนรู้ 8 ขั้นตอนของกายย์. แหล่งที่มา : URL: <http://www2.nectec.or.th/courseware/index/html>.

บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2543). นวัตกรรมการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : เอสอาร์ พรินต์ติ้ง.

ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรเทพ เมืองแมน. (2544). การออกแบบและพัฒนา CAI Multimedia ด้วย Authorware. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

เขวลักษณ์ วรรณม่วง. (2544). การศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิชาการ, กรม. (2544) สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

ศรียา นิยมธรรม. (2546). การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุบลรัตน์ วัฒนวงศ์. (2540). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การใช้ตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

